

ویژه روز جهانی زن

پیش بسوی تشکل یابی مستقل زنان علیه سرمایه داری!
رهایی زنان در رهایی از ستم طبقاتی است!
صلح تحمیلی، افزایش ستم بر زنان و کارگران است!

در این شماره:

افزایش ستم علیه زنان در استانه هشتم مارچ!

اهداف کمیته اقدام کارگری برای رهای زنان!

اتحاد زنان کارگر با مردان کارگر در مبارزه علیه سرمایه داری!

زنان افغانستان و مذاکرات صلح دوحه

سازند و مطالبات دیموکراتیک را که در حیطه چارچوب نظام سرمایه داری مورد پذیرش دارند را طرح کنند. اما این جریانات هرگز روی مسایل رفع «استثمار» زنان کارگر بحثی را مطرح نمی سازند. در نظام سرمایه داری که بوجود آورنده دولت طبقاتی است پروسه پیشبرد ماشین دولتی روی استثمار انسان ها استوار است که زنان نیز شامل این پروسه استثمار می هستند.

در دولت سرمایه داری که انسان های زحمتکش در پشت ماشین تولیدی و حتی خدماتی زیر ستم استثمار توسط سرمایه دار و کارفرما هستند یک قشر وسیع از آنها زنان تشکیل میدهد. بناً زنان یکی از بارزترین بخش استثمار شونده نظام سرمایه داری در کنار مردان کارگر هستند. اصل ستم علیه زن در نظام سرمایه داری استثمار می باشد با رفع استثمار تمامی ستم ها بالای زنان نیز رفع می شود.

برای مبارزه علیه دولت سرمایه داری زنان کارگر در کنار مردان کارگر یگانه نیروی هست که می تواند کل ستم طبقاتی از جمله خشونت های علیه زنان را نقطه پایان بخشد. این مبارزه زنان از کف کارخانه آغاز می شود. زنان باید بصورت مستقلانه هسته های خود را شکل دهند و با سرمایه داری در سازماندهی و مبارزه صف آرایی کنند این امر می تواند در همکاری با مردان کارگر صورت بگیرد.

زنان و مردان زحمتکش باید برای تداوم مبارزه در یک چشم انداز برای تعیین هدف اصلی که همانا براندازی نظام سرمایه داری است اقدام به تدارک و ساختن حزب پیشتاز کارگری کنند. برنامه کارگری برای مبارزه علیه سرمایه داری تضمین کننده رهایی زنان و مردان زحمتکش از یوغ ستم طبقاتی است.

افزایش ستم علیه زنان در استانه هشتم مارچ!

این هشتم مارچ در حالی میرسد که زنان در افغانستان از خشونت های گوناگون در اجتماع که رو به افزایش است در رنج و ستم هستند. یکی از بارزترین آن حمله بر خبرنگاران زن است. در روزهای اخیر سه خبرنگار زن در تلویزیون «انعکاس» مورد حمله مردان مسلح قرار گرفت که می توان گفت در گذشته و حتی از ماه های اخیر چنین جنایت های تروریستی را گروه طالبان برای بیشتر ضربه وارد کردن بالای رژیم روی دست گرفته که همواره از کارگران و زحمتکشان قربانی میگیرد.

دولت سرمایه داری افغانستان هم راه حلی مشخص در رابطه به محو خشونت ها از هر نوع آن نداشته و در حوزه محو خشونت علیه زنان هم کوچکترین دستاوردی ندارد. بدین لحاظ اگر دولت سرمایه داری حاکم بخواهد که یک سلسله اقدامات و برنامه ریزی برای مبارزه علیه خشونت زن را روی دست قرار دهد کدام نتیجه مطلوب از آن حصول نمی شود؛ چون ستم علیه زن از بنیاد دولت طبقاتی سرچشمه گرفته است. جریانات متعدد «فمینیستی» همواره در تلاش بودند تا مبارزات خود را بر محور مسایل زنان متمرکز

کمیته اقدام کارگری افغانستان به هدف مبارزه علیه سرمایه داری برنامه مشخصی را در دستور کار قرار داده است که بر محور طرح مطالبات دیموکراتیک، ضد سرمایه داری و انتقالی استوار است.

روی این اصل کمیته اقدام کارگری هر ساله در هشتم مارچ شعارهای ضدسرمایه داری را پیگیری میکند چون تحقق این شعارها یک پیوند ناگسستنی در مبارزه علیه ستم سرمایه داری دارد.

فعالین کمیته اقدام کارگری در مسیر مبارزات در بسیاری از دادخواهی ها برای زنان شرکت داشته و فعالیت های تعیین کننده را سازماندهی نموده است که هر کدام آن از نشانی های این کمیته برای زنان و کارگران انتشار یافته است.

تمام فعالیت ها ضد سرمایه داری کمیته اقدام کارگری که بتواند در سطح جامعه کنونی، که توسط سرمایه داری ناقص الخلقه حاکم در ارتجاع محض قرار دارد، در کنار زنان مبارز ایستاده شود و یکجا با مبارزین ضدسرمایه داری وظایفی که برای تحقق بخشیدن اهداف دارد را برای جنبش زنان افغانستان بازگو کرده و از تجارب مبارزات ضد سرمایه داری کارگران و زنان در سطح جهانی که علیه سرمایه داری و امپریالیسم صورت گرفت را در میان توده ها و قشرهای مختلف اجتماع، بخصوص کارگران و زنان برساند. از این رو است که شعارهای کمیته اقدام کارگری افغانستان همواره می تواند در طیفی قرار گیرد که با تعیین گام های بعدی جنبش نیز همگام باشد.

شاهد جریانات فمینیستی و دیموکراتیک در کشور هستیم، ضمن این که از آن حمایت مشروط کرده و نقدی های خود را بر آن نیز داشته ایم که همواره از طریق نوشتجات در این نشریه برای زنان زحمتکش بازگو کردیم. و آنچه که ما در کمیته اقدام کارگری برای مسله زنان می پردازیم با در نظر داشت مطالبات دیموکراتیک (حق تحصیل، کار، آزادی های اجتماعی، آزادی بیان، حق انتخاب همسر، سقط جنین...) بلکه فراتر از آن که مطالبات ضد سرمایه داری

(تشکل یابی مستقل زنان، تدارک و ایجاد هسته های مخفی در سطح کارخانه ها و محلات کارگری در کنار مردان کارگر) برای سازماندهی مبارزات ضدسرمایه داری و در نهایت اقدام برای تدارک و ایجاد حزب پیشتاز انقلابی برای تسخیر قدرت و ایجاد دولت دیموکراتیک زیر کنترل کارگری است.

زنان که خود برای سازماندهی و طرح و بدست آوردن مطالبات خود اقدام به ایجاد هسته های مستقلانه زنند هیچ جریان و سازمان و احزابی که همواره برای مسئله زنان از بالا بیانیه و اعلامیه و در بیشتر اوقات خود را رهبران زنان تحت ستم اعلام کرده اند، اندک ترین تغییر در سرنوشت این زنان تحت ستم در دولت سرمایه داری آورده نتوانسته اند. بنابراین این خود زنان کارگر و زحمتکش هستند که با اتکا به بازو و قدرت خود میتوانند رهایی بخش خود از یوغ ستم طبقاتی و استثمار باشند و این از اساس با ایجاد تشکل و هسته های مخفی و ضد سرمایه داری آغاز می شود.

برای چنین اهدافی است که کمیته اقدام کارگری روی آن تاکید داشته و آنرا در فعالیت های روزمره خود در دستور کار قرار داده است و از فعالین زن و کارگری هم انتظار دارد تا برای گسترش چنین اهداف و فعالیت هایی با این کمیته سهیم شوند.

اتحاد زنان کارگر با مردان کارگر در مبارزه علیه سرمایه داری!

مبارزه ضد سرمایه داری یک مبارزه خودآگاهانه و با برنامه است که از درون مبارزات روزمره کارگران هم از زنان و مردان کارگر در سطح کارخانه ها و محلات کارگری آغاز می شود.

این شکل مبارزه در کنار همدیگر تمثیل کننده دیموکراسی کارگری است. دیموکراسی کارگری که در دل مبارزه طبقاتی زنان و مردان کارگر به پخته گی میرسد و در آینده پس از یک انقلاب کارگری این دیموکراسی به پخته گی رسیده در درون دولت کارگری نیز کرسی نشین می شود.

در طول تاریخ مبارزات ضد سرمایه داری که منجر به تسخیر قدرت شد این دیموکراسی کارگری که از تجربه زنان و مردان کارگر بود در روسیه در یگانه انقلاب کارگری دیده شد.

زنان و مردان کارگر افغانستان در آینده که به چنین چشم اندازی می رسند، باید از همین اکنون بصورت متحدانه در کنار هم در مبارزه طبقاتی علیه سرمایه داری سهیم باشند.

برای رسیدن به هدف انقلابی این یک ضرورت است تا زنان که نیمی از اجتماع را تشکیل داده و همواره از سوی جامعه مرد سالار تحت ستم قرار داشته با مردان می توانند گام به گام علیه دولت سرمایه داری حاکم که توجه بر سرنوشت کارگران و زحمتکشانشان را ندارد در مبارزه قرار گیرند، با هم هسته سازی کنند، با هم برنامه ضد سرمایه داری تدوین کرده حزب پیشتاز انقلابی را تشکیل بدهند.

زنان پیشتاز انقلابی می توانند از رهبران آینده جنبش کارگری و زنان در افغانستان باشند و وظیفه آنان این است که سایر اقشار تحت ستم را متحد برنامه مبارزاتی خود بسازند و در آگاهی بر قشر وسیع اجتماعی همین اکنون سهیم شوند. اتحاد زنان کارگر با مردان کارگر از پیرومندترین گام های برداشته شده مبارزه علیه سرمایه داری است که باید بصورت فوری در دستور کار مبارزه قرار بگیرد.

زنان افغانستان و مذاکرات صلح دوحه

از دیرباز بدینسو زنان افغانستان قربانی خشونت نهادینه در بافت های جامعه ی افغانستانی هستند. سوء استفاده ی طبقات سرمایه دار در تباری با دولت های سرمایه داری جهانی از اندیشه های ارتجاعی موجود، عامل اصلی بیشترشدن ستم بر زن افغانستانی است. طالبان به مثابه آله ی دست دولتهای بزرگ سرمایه داری منطقه و جهان، بنابر اندیشه های به شدت ارتجاعی شان، یکی از عاملان اصلی خشونت بر زنان اند. مذاکرات صلح که به نحوی، سازگارسازی منافع دو طرف مدافع سرمایه داری است، زنگ خطر جدی معامله شدن حقوق و آزادی های حتا دیموکراتیک زنان را به

صدا در می آورد. در بیست سال اخیر، زنان به گونه نمایشی از یک سلسله حقوق و آزادی های پیش پا افتاده و نمادین برخوردار بودند که همین هم در خطر معامله شدن قرار دارد. در حالی که هرگز حقوق یک زن زحمتکش، یک زن کارگر، یک زن کشاورز، مورد بحث های بزرگ قرار نمی گیرد، دول غربی با معیار قراردادن یک سلسله حقوق و آزادی های پیش پا افتاده ی فمینیستی، توجهی به اکثریت زنان زحمتکش ندارند.

مذاکرات صلح قطر، حتا در صورت قبول یک سری حقوق اولیه ی زنان توسط طالبان، باز هم حقوق و آزادی های "باید"ی زنان را نمی تواند به رسمیت بشناسند. تساوی حقوق با مردان، کنترل بر بدن، اجتماعی کردن کار خانه، داشتن تشکلهای مستقل و مناصب آبرومندانه، از مواردی اند که زنان در طول سده ها در پی برقراری بوده اند. اما در یک رژیم سرمایه داری، تمامی حقوق مذکور به چالش کشیده میشود؛ از یکسو برابری زن و مرد، نه تنها در نظام های سرمایه داری اعمال شدنی نیست، که افسانه ای بیش به نظر نمی رسد.

مردانی که در میان خود نیستند، زنانی که در میان خود برابر نیستند، چگونه می توانند با همدیگر برابر باشند؟ جامعه ی سرمایه داری، همه ی زنان را به دو طبقه ی "فرا دست" و "فرو دست" تقسیم کرده است. یک زن کفاش با یک زن سرمایه دار به هیچ وجه مساوی نیست، همانگونه که یک کارگر مرد با یک تاجر یا سرمایه دار مرد برابر نیست. از سویی دیگر، هرگز در برنامه ی یک دولت سرمایه داری، "اجتماعی کردن کارخانه" مورد بررسی جدی قرار نمی گیرد. بیشترین زنان افغانستان کارهای شاقه و کسل کننده ی خانگی را به پیش می برند، بدون اینکه در مقابل مزدی دریافت کنند. در نتیجه، نه تنها هیچ منبع درآمدی ندارند، بلکه انگل و سربار شوهر نیز محسوب می شوند. در کنار موارد مذکور؛ مناصب شغلی در نظر گرفته برای زنان چیزی بیش از یک نمایش محض مسخره نیست. تمامی متعلقات دولت های سرمایه داری، از زن به مثابه ی کالای تبلیغی استفاده می کنند. در وزارتخانه ها، مؤسسه ها، دفاتر، آموزشگاه ها و تقریباً در همه جا، از نظر متعلقات سرمایه داری، زن می تواند یک سکرتر خوب باشد، در بخش های

معلوماتی کار کنند، اعلانات تبلیغی بنگاه های مختلف سرمایه داری را به عهده داشته باشند، و از اینطور کارها. زیبایی یک زن، در یک نظام سرمایه داری، او را هیچ چیزی به جز یک کالای تبلیغی نمی انگارد. زنان بایستی تشکیلات مستقل خودشان را داشته باشند، به گونه ای که بتوانند خواست های عمده ی اکثریت زنان (زنان کارگر و زحمتکش) را تبارز دهند. در حالی که زیر سایه ی یک نظام سرمایه داری، فقط نماینده های زنان اشرافی و بورژوا حق دارند، خواست های شان را تبارز دهند. بیشترین زنان کشور، به دلایلی که ذکر شد، همیشه خاموشانه و آشکارا مورد ستم واقع شده اند.

مذاکرات صلح دوحه چیزی بیش از یک تقسیم قدرت بین دو جناح حامی سرمایه داری نیست. کسانی هم که به نمایندگی از زنان در این مذاکرات اشتراک نموده اند، نه تنها تعهدی در این زمینه ندارند، که حتا توانایی درک و اعمال خواست های اکثریت خاموش و تحت جامعه را ندارند. زنان افغانستان باید خودشان بپا بایستند و از حقوق شان، هم در برابر گروه ارتجاعی طالبان و هم در برابر دولت سرمایه داری افغانستان دفاع کنند. کمیته ی اقدام کارگری افغانستان، به مثابه ی مدافع حقوق اکثریت تحت ستم کشور، در کنار زنان، و برای جاری شدن حقوق و آزادی های زنان، به مبارزه ی شان ادامه می دهد.

گرامی باد ۸ مارچ،

روز مبارزه زنان علیه ارتجاع و ستم طبقاتی!

• رهائی زنان از یوغ ستم،

در مبارزه علیه نظام سرمایه داری مفهوم دارد!

• هشتم مارچ را فرصت برای سازمان یابی علیه ستم

سرمایه داری، ارتجاع و جنگ مبدل سازیم!

• پیش بسوی تشکل یابی مستقل زنان و مردان کارگر علیه سرمایه داری!

کمیته اقدام کارگری افغانستان @eqdamkargari

برای پخش و توزیع بولتن کارگر پیشتاز

افغانستان همکاری نماید.

تلگرام / فیسبوک: @eqdamkargari

وبسایت: khatekargari.wordpress.com

ایمیل آدرس: fractionaf@gmail.com